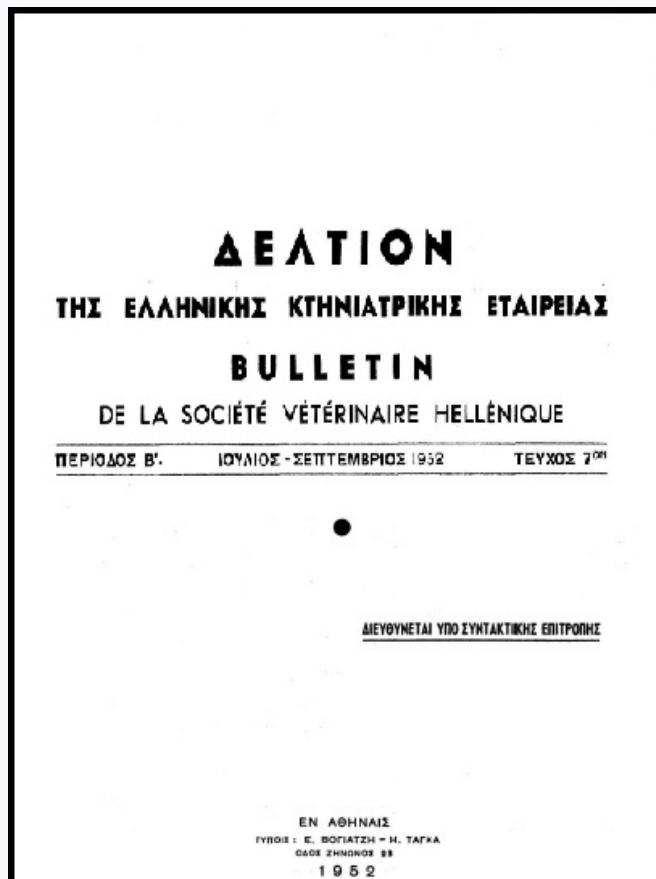

Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society

Vol 3, No 3 (1952)

Infectious diseases

Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

doi: [10.12681/jhvms.17515](https://doi.org/10.12681/jhvms.17515)

Copyright © 2018, Ελληνική Κτηνιατρική Εταιρεία

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/).

To cite this article:

Εταιρεία Ε. Κ. (1952). Infectious diseases. *Journal of the Hellenic Veterinary Medical Society*, 3(3), 169–174.
<https://doi.org/10.12681/jhvms.17515>

en ce qui concerne le colostrum — jouent un rôle primordial dans l'éclosion des enterites des nouveau-nés.

En ce qui concerne le traitement, l'auteur expose les résultats heureux obtenus avec l'aureomycine tant dans un but curatif que preventif sur un grand nombre de cas, ainsi que l'influence de certains antibiotiques sur la nutrition des oiseaux et des porcs.

(Travail effectué au Laboratoire de Zootechnie
de l'École des Hautes Études Agronomiques d'Athènes)

ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ ΞΕΝΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ

ΛΟΙΜΩΔΗ ΝΟΣΗΜΑΤΑ

K. CUMMINGS SUMMER, M.R.C.V.S. : Αἱ νόσοι τῶν μικρῶν ζώων αἱ μεταδιδόμεναι εἰς τὸν ἄνθρωπον. (The British Veter. Journal, Vol. 108, No 7, Jmly 1952.

Ὁ συγγραφεὺς μετὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς σημασίας τὴν ὁποίαν ἐνέχει διὰ τὴν δημοσίαν ὑγείαν ἢ ἀκριβοῆς ἐφαρμογὴ τῶν ὑγειονομικῶν κανόνων τῶν ἐχόντων ὡς σκοπὸν τὴν πρόληψιν τῆς μεταδόσεως διαφόρων νόσων ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὸν ἄνθρωπον, τονίζει ἐπίσης τὴν ἀνάγκην τῆς προλήψεως τῶν νοσημάτων τῶν μεταδιδομένων ἀπὸ τῶν ζώων εἰς τὸν ἄνθρωπον.

Δὲν παραλείπει ὁμως νὰ τονίσῃ ὅτι δὲν πρέπει νὰ υπερβάλλωμεν τὸν κίνδυνον ἐκ τῆς συνοικίσεως μὲ τὰ μικρὰ κατοικίδια ζῶα καθ' ὅσον σοβαρώταται νόσοι τοῦ ἀνθρώπου δὲν ὀφείλονται π.χ. εἰς τὴν γαλήν, ἀλλὰ εἰς τοὺς μῦς τοὺς ὁποίους αὕτη καταδιώκει.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ συγγραφεὺς ἀπαριθμεῖ τὰ νοσήματα τῶν μικρῶν ζώων τὰ μεταδιδόμενα ὑπ' αὐτῶν εἰς τὸν ἄνθρωπον, δηλαδὴ

- 1) Λεπτόσπειρα ἢ κυνοκτόνος μὲ φορέα τὸν κύνα.
- 2) Λεπτόσπειρα ἰκτεροαιμορραγικὴ τῆς ὁποίας φορεὺς εἶναι ὁ ἐπίμυς.
- 3) Σαλμονελλώσεις : οἱ μικροοργανισμοὶ τῆς οἰκογενείας τῶν Σαλμονελλῶν εἶναι σύνηθες αἷτιον τῶν τροφοδηλητηριάσεων τοῦ ἀνθρώπου. Φορεῖς δὲ αὐτῶν εἶναι ἡ πλειονότης τῶν κατοικιδίων ζώων μεταξὺ τῶν ὁποίων περιλαμβάνονται καὶ οἱ κύνες καὶ αἱ γαλαί.

4) Φυματώσις : Οἱ κύνες καὶ αἱ γαλαί προσβάλλονται καὶ ὑπὸ τοῦ βοείου καὶ ὑπὸ τοῦ ἀνθρωπίου τύπου τοῦ βακίλλου τῆς φυματώσεως.

5) Λύσσα : Κυρίως νόσος τῶν κυνῶν, προσβάλλουσα ὁμως πάντα τὰ θερμοαίμα ζῶα καὶ τὸν ἄνθρωπον.

6) Ὑδατική νόσος (Ἐχίνοκοκκίασις) : Ὁ κύων, εἶναι κυρίως ὁ φορεὺς, ἔξ οὗ μολύνεται ὁ ἄνθρωπος. Ἀντιθέτως ἡ γαλῆ δὲν φαίνεται νὰ μεταδίδῃ τὴν νόσον καθόσον, κατὰ τὸν Monpig, τὰ παράσιτα θνήσκουν εἰς τὸν ἐντερικὸν σωλήνα τοῦ ζώου τούτου πρὶν ἢ φθάσουν τὴν γεννητήσιον ὄριμότητα.

7) Τριχοφυτίασις : Νόσος συνήθης κυρίως εἰς τὴν γαλῆν, ἣτις δύναται νὰ εἶναι φορεὺς τῆς νόσου χωρὶς ἐνίοτε νὰ φέρῃ δερματικάς ἀλλοιώσεις.

8) Τοξοπλάσμωσις : Νόσος τῆς ὁποίας ὁ τρόπος μεταδόσεως εἶναι ἄγνωστος καὶ ἣτις διεγνώσθη ἤδη εἰς τὸν κύνα καὶ τὴν γαλῆν.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω προκύπτει τὸ συμπέρασμα ὅτι ὁ κύων εἶναι πλέον ἐπικίνδυνος διὰ τὴν Δημοσίαν Ὑγίαν ἀπὸ τῆ γαλῆν ἴσως λόγῳ τῆς μεγαλύτερας εὐπαθείας τοῦ κυνὸς ἔναντι τῶν εἰς μικρόβια καὶ τοὺς ὀφειλομένων λοιμώξεων.

Ἐν πάσῃ ὁμως περιπτώσει, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἀνακαλύπτονται νέαί νόσοι κοιναὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον, τὸν κύνα καὶ τὴν γαλῆν, ὡς π.χ. ἡ Τοξοπλάσμωσις, εἶναι δὲ ἀνάγκη σημαντικῆς προσπαθείας διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τοῦ τρόπου μεταδόσεώς των.

K.B.T.

ST. ANGUELOV καὶ I. KUNJUMGIEU : Ἐρευναι ἐπὶ τῆς σχέσεως μεταξὺ Μελιταίου τοῦ ἀνθρώπου καὶ Βρουκελλώσεων τῶν κατοικίδιων ζῶων ἐν Βουλγαρίᾳ (Bulletin de l'institut de Microbiologie de l'Academie Bulgare des Sciences t, 1 1950 (In O.I.E. T XXXVII, No 3 - 4, 1952).

Ἐνῷ ὁ ἀριθμὸς τῶν κρουσμάτων Βρουκελλώσεως τῶν ζῶων ὁσημέραι αὐξάνει, ἀντιθέτως ἡ Βρουκέλλωσις τοῦ ἀνθρώπου ἀποβαίνει σπανία.

Κατὰ τὰ ἔτη 1945 - 1947 ἐπὶ 60.949 ζῶων ἐξετασθέντων, 3.181 εὐρέθησαν προσβεβλημένα ἐκ βρουκελλώσεως, Κατὰ τὴν αὐτὴν χρονικὴν περιόδον 2 μόνον κρούσματα βρουκελλώσεως τοῦ ἀνθρώπου διεπιστώθησαν.

Εἰς τινὰς ἐκτροφὰς ὅπου ἡ βόειος βρουκέλλωσις εἶναι συχνή, οὐδὲν κρούσμα προσβολῆς τοῦ ἀνθρώπου παρατηρήθη κατὰ τὰ τελευταῖα 25 ἔτη.

Τὸ προσωπικὸν τῶν Κρατικῶν Κτηνιατρειῶν ἐξετασθὲν ὁρολογικῶς οὐδεμίαν θετικὴν ἀντίδρασιν ἀπέδειξεν.

Οἱ συγγραφεῖς συμπεραίνουν ὅτι ἡ βρουκέλλα *Abortus* ἔχει ἀσθενῆ λοιμογόνον ἰσχὺν διὰ τὸν ἄνθρωπον.

K.B.T.

A. DONATIEN, G. GAYOT et J. POUL: Ἡ λεπτοσπείρωση τοῦ κυνός εἰς τὴν Ἀλγερίαν (Archives de l'Institut Pasteur d'Algerie (In O.I.E. T. XXXVII, No 3-4, 1952).

Κύνες προσβεβλημένοι ἐκ βαρέος ἰκτέρου ἀπεστάλησαν εἰς τὸ Ἰνστιτούτον Παστέρ τῆς Ἀλγερίας, πρὸς τὸν σκοπὸν διενεργείας ἐρευνῶν ἐπὶ τῆς λεπτοσπειρώσεως.

Ἡ ἐμπεριστατωμένη ἐξέτασις ἐπιχρισμάτων αἵματος, ἥπατος καὶ νεφροῦ, προσερχομένων ἐξ ἑνὸς τῶν κυνῶν τούτων, δὲν ἐπέτρεψε τὴν διαπίστωσιν εἰς αὐτὰ λεπτοσπειρῶν. Ἀντιθέτως λεπτόσπειραι ἀνευρέθησαν εὐχερῶς εἰς τομάς τοῦ τε ἥπατος καὶ τοῦ νεφροῦ.

Ἀφ' ἐτέρου κατέστη εὐχερῆς ἡ πραγματοποίησις ὀκτῶ διόδων δι' ἰνδοχοίρου καὶ δύο διὰ κυνός, καὶ ἀπεδείχθη τοιουτοτρόπως ὅτι ὁ ἰνδοχοίρος ἀποτελεῖ κατάλληλον πειραματόζωον διὰ τὴν μελέτην τῆς λεπτοσπειρώσεως τοῦ κυνός. Ἡ περίοδος ἐκπόσεως κυμαίνεται μεταξὺ 2-8 ἡμερῶν, ἐνῶ ἡ περίοδος τοῦ παροξυσμοῦ οὔσα γενικῶς βραχεῖα, ἐξελίσσεται ἐντὸς 1-3 ἡμερῶν ἐκδηλουμένη διὰ τῆς ὑπάρξεως ἰκτέρου καὶ ἐπιστάξεως.

Τὸ ἥπαρ καὶ ὁ νεφρὸς εἶναι τὰ καταλληλότερα ὄργανα διὰ τὴν ἀναζήτησιν τῶν λεπτοσπειρῶν.

K.B.T.

A. DONATIEN, G. GAYOT καὶ J. POUL: Ἡ λεπτοσπείρωσις τοῦ κυνός εἰς τὴν Ἀλγερίαν (Archives de l'Institut Pasteur d'Algerie t. 29, 1941 (In O.I.E. T. XXXVII No 3-4, 1952).

Συνεχίζοντες τὴν ἐρευνάν των ἐπὶ τῆς λεπτοσπειρώσεως, οἱ συγγραφεῖς ἀναφέρουν ὅτι ἐπέτυχον τὴν πραγματοποίησιν 25 διόδων δι' ἰνδοχοίρου καὶ ἐξάγον τὰ κάτωθι συμπεράσματα:

1. Ὅτι ἡ λεπτοσπείρωσις τοῦ κυνός ἡ παρ' αὐτῶν μελετηθεῖσα ἐν ἔτει 1952 εἰς Ἀλγερίαν, ὠφείλετο εἰς τὴν λεπτόσπειραν τὴν ἰκτεο-αἱμορρογαϊκὴν.

2. Ὅτι ὁ ἐπίμυς δὲν εἶναι εὐπαθὴς εἰς τὴν λεπτοσπείρωσιν ταύτην, ἐνῶ ἀντιθέτως ὁ λευκὸς μῦς ἡλικίας κάτω τῶν πέντε ἐβδομάδων εἶναι εὐπαθὴς εἰς αὐτήν.

3. Αἱ λεπτόσπειραι διατηροῦνται ἐπὶ 48 ὥρας εἰς τὴν θερμοκρασίαν τῶν 6°C.

4. Οἱ ἰνδοχοίροι οὔτινες ἐπιζοῦν μετὰ προσβολὴν λεπτοσπειρώσεως, ἀποκτοῦν ἀνοσίαν.

5. Δύο ἐγχύσεις πενικιλίνης ἐκ 12.500 Δ.Μ. ἐκάστη διενεργούμεναι ἐπὶ μίαν καὶ μόνην ἡμέραν, διακόπτουν τὴν νόσον. Μία καὶ μόνη ἐγχυσις

στρεπτομυκίνης 0,125 γρ. εἶναι ἐπαρκῆς ἵνα ἐπιφέρῃ τὴν ἴασιν. Σημειώ-
τέον ὅτι ἡ θεραπεία δὲν παρεμποδίζει τὴν ἐγκατάστασιν τῆς ἀνοσίας
K.B.T.

ST. ANGUELOV : Ὁ πυρετὸς τῆς Queensland εἰς τὸν ἄνθρωπον ἐν
συναρτήσῃ πρὸς τὴν ρικετοζωσιν τῶν κατοικιδίων ζώων καὶ εἰδικώ-
τερον τῶν αἰγῶν. Bull. de l'Inst. de Microbiologie de l'Académie
Bulgare des Sciences t. II, 1951 (O. I. E. TXXXVII No
3—4, 1952).

Ἀπὸ τῆς ἀνακαλύψεως τοῦ πυρετοῦ τῆς Queensland (Q. Fever) τὸ
1937 ὑπὸ τοῦ Derrick καὶ τῆς ἀπομονώσεως τῆς Ρικετοσίας Diaporica,
τῆς ἐπονομασθείσης βραδύτερον Coxiella Burnetti ἡ νόσος φαίνεται ὅτι
ἐπεξετάθη καὶ εἰς τὴν Ἀμερικὴν.

Εἶναι πιθανὸν ὅτι ἡ νόσος εἰσῆχθη εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπὸ τῶν
Αὐστραλιανῶν στρατευμάτων καὶ διεθόθη ὑπὸ τῶν Γερμανικῶν τοιούτων.

Κατ' ἀρχὴν ἐπωνομάσθη Βαλκανικὴ Γρίπη ἀλλὰ βραδύτερον διε-
πιστώθη ὅτι ἦτο ταυτόσημος πρὸς τὴν Q. Fever τῆς Αὐστραλίας καὶ ὅτι
ὑπῆρεν ἤδη ὡς αὐτόχθων ἐν Ἀσίᾳ, Ἀφρικῇ καὶ Εὐρώπῃ.

Ἡ ρικετοίωσις αὕτη συναντᾶται ἐπίσης εἰς τὰ ζῶα. Ἡ διὰ τῆς με-
θόδου τῆς ἐκτροπῆς τοῦ συμπληρώματος ἐξέτασις 12 δειγμάτων αἵματος
ἀπέδειξεν ὅτι πέντε ἀντέδρων θετικῶς. Σήμερον ἐξετάζεται ὁ ὁρὸς πάν-
των τῶν ἀσθενῶν οἵτινες εἶναι ὑποπτοι διὰ Q. Fever καὶ μέχρι τοῦδε
εὐρέθησαν 28 ἀντιδρῶντες θετικῶς καὶ προερχόμενοι πάντες ἐκ τῆς αὐ-
τῆς περιοχῆς.

Δέκα αἰγες αἵτινες εἶχον ἀποβάλει ἐξητάσθησαν ἐπίσης διὰ τῆς αὐ-
τῆς μεθόδου μία δὲ αἶξ παρουσίασεν θετικὴν ἀντίδρασιν.

Μέχρι σήμερον διεπιστώθη ἡ ὑπαρξίς τῆς νόσου ταύτης ἐπὶ 4 αἰγῶν
καὶ 1 ἀγελάδος ἐν Βουλγαρίᾳ.

K.B.T.

H. KNIΘAKH καὶ I. KAPΛΑΣH : Ἡ ἐπιζωοτικὴ λεμφαγγεΐτις (Rev.
de Pathologie Comp. 1951, No 631, σ. 482).

Πρόκειται περὶ παρατηρήσεων γενομένων κατὰ τὰ ἔτη 1949-50.
Σημειοῦται ἡ μεγάλη συχνότης τῶν ἀτύπων μορφῶν, τῶν δυσχερεῶν ἀμέ-
σου διαγνώσεώς των καὶ τοῦ ἐκ τούτου κινδύνου ἐξαπλώσεως τῆς νόσου.

Προτιμᾶται ἡ ἐξέτασις πύου νωποῦ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἐγκαί-
ρου διαγνώσεως. Ἐσημειώθη παροδικὴ ἐξαφάνισις ἢ ἐλλάτωσις τῶν κρυ-
πτοκόκκων ἐκ τοῦ πύου. Θεραπευτικῶς ἐχρησιμοποιήθη ἰδίως ὁ δισω-
διοῦχος ὑδράργυρος. Εἰς τὰς συνήθεις δόσεις δὲν ἔδωκε θετικὸν ἀποτέ-

λεσμα ἐνῶ εἰς μεγαλυτέρας δόσεις, 30 - 40 ἑκατοστὰ τοῦ γραμ. ἀνὰ διήμερον, τὰ ἀποτελέσματα εἶναι εὐνοϊκώτερα. Ἡ τρυπαφλαβίνη, ἡ φορμόλη, τὸ ἀντιμοζάν, τὸ ὑποθειῶδες νάτριον καὶ ἡ πενικιλίνη, δὲν ἔχουν οὐδεμίαν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς νόσου. Ἡ στρεπτομυκίνη ἐπίσης δὲν ἀπεδείχθη τελικῶς ἀποτελεσματικώτερα.

Συμπερασματικῶς οἱ συγγραφεῖς ἀποφαίνονται ὅτι τὰ καλύτερα καὶ ταχύτερα ἀποτελέσματα ἐπέτυχον διὰ τοῦ δισωδιούχου ὑδραργύρου εἰς δόσεις τριπλασίας περίπου τῶν συνήθως ἀνὰ διήμερον χρησιμοποιουμένων.

E.M.

R. W. MENGES: Ἱστοπλάσμωσις τῶν κυνῶν (Canine Histoplasmosis J.A.V.M.A., Δεκέμβριος 1951, σ. 411 - 415).

Αἱ ἀναγραφόμεναι παρατηρήσεις βασίζονται ἐπὶ 42 περιπτώσεων. Ἡ νόσος ὀφείλεται εἰς τὸν μύκητα *Histoplasma Capsulatum*, ἀπομονωθέντα τὸ πρῶτον, ἐκ περιπτώσεων τῆς νόσου ἐπὶ ἀνθρώπων, ὑπὸ τοῦ Darling (1906). Ὁ μύκης οὗτος εἶναι παράσιτον τῶν μονοκυττάρων ὅπου ἀνευρίσκεται ὡς ὠοειδὲς ἐνδοκυττάριον σωματίον διαμέτρου 1-5μ. Καλλιεργεῖται εἰς ἄγαρ Sabouraud δίδων ἀποικίας μικρᾶς, λευκᾶς, βαμβακοειδεῖς.

Ὑποψία ἱστοπλάσμωσης γεννᾶται, κατὰ τὸν συγγραφέα, ἐπὶ τῶν ἐπομένων συμπτωμάτων: προοδευτικὴ ἀπίσχανσις, ἐπίμονος διάρροια, αὔζησις τοῦ ὄγκου τῆς κοιλίας, ἀσκίτης, χρόνιος βήξις, ἀδυναμία, ὑπερθερμία διαλείπουσα. Διάρκεια τῆς νόσου 2 μέχρι 12 μῆνες. Διάγνωσις δύσκολος, συνήθως γίνεται μετὰ θάνατον. Δύναται νὰ ἐπιχειρηθῇ διάγνωσις ἐπὶ τοῦ ζῶντος διὰ βιοψίας πρὸς καλλιέργειαν, αἱμοκαλλιέργειαν, δερματοαντιδράσεως διὰ ἱστοπλάσμινης καὶ προσηλώσεως τοῦ συμπληρώματος. Ἡ τελευταία αὕτη δίδει καλὰ ἀποτελέσματα εἰς τὴν διάγνωσιν τῆς ἱστοπλάσμωσης τοῦ ἀνθρώπου. Πρόγνωσις συνήθως δυσμενής. Ἡ πενικιλίνη, ἡ σουλφοθειαζόλη, ἡ σουλφογκουανιδίνη, τὸ νικοτινικὸν δξὺ καὶ τὸ ἰωδιούχον κάλιον χρησιμοποιηθέντα ἔδωσαν ἀβέβαια ἀποτελέσματα.

E.M.

ΜΙΚΡΟΒΙΟΛΟΓΙΑ

GIULIO BARSINI: Διαγνωστικὴ ἀξία τῆς μεθόδου «Ring - Test» εἰς τὴν Βρουκέλλωσιν, τῶν γαλακτοπαραγωγῶν ἀγελάδων (Il valore del «Ring - Test» (ABR) come mezzo diagnostico della Brucellosi nelle mucche lattifere. Clinica Veterinaria 1952 No 3 σελ. 65).

Ὁ συγγραφεὺς περιγράφει τὴν νέαν μέθοδον διαγνώσεως τῆς Βρουκέλλωσης τῶν ἀγελάδων ἐπὶ δειγμάτων γάλακτος, τὴν γνωστὴν ἤδη ὡς μέθοδον «Ring - Test» (δοκιμὴ τοῦ δακτυλίου), κατ' ἀπόδοσιν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν.

Ἡ νέα μέθοδος γνωστὴ ἤδη καὶ λίαν διαδεδομένη εἰς Η. Π. Ἀμερικῆς, Σουηδίας καὶ Δανίαν, ἐνέχει ὑψίστην πρακτικὴν καὶ διαγνωστικὴν ἀξίαν, χάρις εἰς τὰ πολλαπλὰ πλεονεκτήματά της, ἥτοι τὴν ἀπλότητα τῆς ἐκτελέσεως, τὴν μεγάλην εὐαισθησίαν τῆς ἀντιδράσεως τὸ ὅτι δὲν ἀπαιτεῖται εἰδικὸν ἐργαστήριον, καὶ εἰς τὸ ὅτι εἰς μικρὸν χρονικὸν διάστημα ἐξετάζονται πολλὰ δείγματα γάλακτος.

Ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ὁ μηχανισμὸς τῆς μεθόδου Ring - Test στηρίζεται, εἰς τὴν παρουσίαν ἐν τῷ γάλακτι τῶν προσβεβλημένων ἐκ βρουκελλώσεως ἀγελάδων, εἰδικῶν γαλακτο - συγκολλητινῶν ἀντι - Bang, καὶ εἰς τὴν εἰδικὴν παρασκευὴν ἐκ τῶν προτέρων ἐγχρώμου ἐναιωρήματος ἀντιγόνου, ἐκ μικροβίων Bang, ἅτινα προστιθέμενα ἐν τῷ γάλακτι, καὶ ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν γαλακτο - συγκολλητινῶν ἀντι - Bang, συναθροίζονται πέραξ τῶν λιποσφαιρίων τοῦ γάλακτος, σχηματίζοντα οὕτω χαρακτηριστικὸν ὑμένιον σχήματος δακτυλίου ἐκ λιποσφαιρίων τοῦ γάλακτος (κρέμας) κυανῆς χροιάς.

Ἡ μέθοδος ἐκτελεῖται ὡς ἑξῆς : Λαμβάνονται δείγματα γάλακτος ἀγελάδων ὑπόπτων ἐκ βρουκελλώσεως. Τὸ γάλα ἄνευ οὐδεμιᾶς προσμίξεως τοποθετεῖται ἀνὰ 1 κ. ὑφεκ. ἐντὸς δοκιμαστικοῦ σωλῆνος διαστάσεων 1×10 . Εἶτα προστίθεται ἀνὰ μία σταγὼν κεχρωσμένου ἀντιγόνου : (Διὰ τὴν λεπτομέρειαν τῆς παρασκευῆς τοῦ ἐν λόγῳ ἀντιγόνου ὁ συγγραφεὺς παραπέμπει τὸν ἀναγνώστην εἰς τὴν σχετικὴν δημοσίευσιν τοῦ κ. Kaplan). Μετὰ παρέλευσιν 1' λεπτοῦ ἀνακινεῖται τὸ περιεχόμενον τοῦ δ. σωλῆνος ἐλαφρῶς καὶ ἠρέμως, μέχρις ἀναμίξεως αὐτοῦ, προσέχοντες ὅπως μὴν προκληθῇ ἀφρὸς κατὰ τὴν ἀνατάραξιν. Κατόπιν τούτου τὸ ὅλον περιεχόμενον ἐν τῷ δ. σωλῆνι χροῦται ὁμοιομόρφως κυανοῦν ἀνοικτὸν (χρώματος ὄου ἀηδόνης). Μετὰ ταῦτα ἕκαστος σωλῆν φέρεται ἐπὶ 1 ὥραν εἰς θερμοκρασίαν 37°C .

Ἀνάγνωσις ἀποτελέσματος : Ἐὰν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὑγροῦ σχηματίζεται ὁ δακτύλιος χρώματος κυανοῦ, τὸ δὲ ὑπόστρωμα παραμένει λευκόν, ἡ ἀντίδρασις θεωρεῖται θετικὴ τουτέστιν ἡ ἀγελάς ἐκ τῆς ὁποίας προέρχεται τὸ ὑπὸ ἐξέτασιν δεῖγμα γάλακτος εἶναι προσβεβλημένη ἐκ βρουκελλώσεως. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν συμβαίνει τὸ ἀντίθετον, ἥτοι ἡ ἐπιφάνεια παραμένει λευκὴ τὸ δὲ ὑπόστρωμα, χροῦται κυανοῦν, τότε ἡ ἀντίδρασις θεωρεῖται ἀρνητικὴ.

Ἡ εὐαισθησία τῆς ἀντιδράσεως εἶναι πολὺ μεγάλη, ὁ δὲ τίτλος συγκολλήσεως ἀνέρχεται μέχρις $1 : 2.000$.

Α.Γ.Φ.